

ואמרו חכמינו זיכרונם לברכה (ילקוט שמעוני, שמואל א' רמז ע"ח); מצוה לנדר בעת צרה. אז נדרתי נדר גדול, אם יעזרני ה' הנורא והגדול ויוציאני מתחת ידי הרשעים הארורים, ויציילני מבור שאון ומשיני הכפירים וייתן לי בריאות וחיים ממעונו הגדול מן השמים – אקדיש לו לילות וימים ואהיה מן המקיצי נרדמים לסבול ולעמול בעול התורה. ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שוועתם אל האלקים מן העבודה וישמע אלקים את נאקתם וגו'.

שמחת הלב

בשנת תש"ג עשינו באושוויץ - בונא במסירות נפש סוכה בגבול ה.ס. היינו סמוך לבית השומרים ומנהיגי ה.ס. עמדו שורת חביות גבוהות וביניהם היה ריווח גדול כשיעור סוכה גדולה, והנחנו עליהם סכך כשר ואין מכיר בזה. ובליל א' נכנסנו שם בחשאי וקדשנו ואכלנו כזית. והמקום אשר עמדה שם סוכתנו זו, הייתה מוקפת בחוטי ברזל והכניסה לשם הייתה אסורה כי היה מחסן תחת עונש מיתה. ומקום ספק היה אצלי אם לברך 'לישב בסוכה' כיון שסכנה

סוכה מגינה ומצילה

אחרי כן תמחו כל המסתתרים היכן שהינו בזמן חיפוש הקלגסים. בשומעם כי היינו בסוכה, תמחו כולם והודו בפה מלא שאירע לנו נס. אף האפיקורסים שבהם הודו כי יד ה' עשתה זאת, והתקדש שמו יתברך בקרב עמו מאוד. ונתקיים בנו הכתוב "כי יצפני בסכה ביום רעה".

**בסוכות
תשבו
יריעה
מיוחדת
על ענייני
ישיבה בסוכה**